

بررسی اثر تزریق دوغاب بر مدول تغییر شکل پذیری تودهسنگ با ارزیابی پارامترهای سیستم Q (بررسی موردنی پی‌سنگ سدهای بختیاری، بازفت و خرسان ۲)

عباس ذوالفقاری^{*}، عبدالله سهرابی‌بیدار، محمدرضا ملکی‌جوان، محمد هفتانی؛
دانشگاه تهران

تاریخ: دریافت ۹۱/۱۰/۳ پذیرش ۹۲/۴/۱۸

چکیده

امروزه تأثیر عملیات تزریق سیمان معمولاً با نتایج آزمایش‌های نفوذپذیری تأیید می‌شود که این روش برای نشان دادن میزان تغییرات ایجاد شده در خصوصیات مکانیکی تودهسنگ کافی نیست. اگرچه محققان مختلف از آزمایش‌های برجا برای ارزیابی بهبود خصوصیات مکانیکی تودهسنگ استفاده کرده‌اند اما این آزمایش‌ها هزینه‌بر و زمان‌بر و مستلزم مهارت کافی است. تزریق سیمان باعث کاهش نفوذپذیری، بهبود وضعیت درزهای سطحی و نهایتاً افزایش امتیاز تودهسنگ در سیستم‌های ردمندی مهندسی سنگ می‌شود. بنا بر این با اندازه‌گیری مقادیر شاخص کیفی تودهسنگ (Q) در مغزه‌های بهدست آمده از گمانه‌های تزریق شده، می‌توان میزان کارایی و موفقیت‌آمیز بودن عملیات تزریق در بهبود خصوصیات مکانیکی تودهسنگ را نشان داد. در این پژوهش برای اولین بار از روش نگاربرداری Q به عنوان روشی ساده برای ارزیابی تأثیر تزریق سیمان در بهبود مدول تغییر‌شکل پذیری تودهسنگ استفاده شد. و نتایج حاصل از نگاربرداری Q در پانل‌های تزریق آزمایشی ساختمان سدهای بختیاری، بازفت و خرسان ۲ بررسی شده است. مقادیر مدول تغییر‌شکل پذیری تودهسنگ در شرایط قبل و بعد از تزریق با نگاربرداری Q محاسبه شده است. نتایج محاسبات حاکی از هم‌خوانی خوب بین مقادیر مدول تغییر‌شکل پذیری محاسبه شده از روش نگاربرداری Q و حاصل از آزمایش‌های بر جاست. این هم‌خوانی قابلیت و کارایی روش نگاربرداری Q برای ارزیابی تأثیر عملیات

تزریق و اندازه‌گیری پارامترهای تودهسنگ را تایید می‌کند. همچنین نتایج نشان می‌دهد که تودهسنگ‌هایی با کیفیت بدتر، به میزان بیشتری نسبت به تودهسنگ‌هایی با کیفیت بهترتر بهبود یافته است.

واژه‌های کلیدی: تزریق سیمان، نگاربرداری Q، مدول تغییرشکل‌پذیری، سد، کنترل کیفیت.

* نویسنده مسئول Zolfaghami.eng@ut.ac.ir

مقدمه

یکی از مهم‌ترین اهداف تزریق تحکیمی در پی سازه‌های عظیم از قبیل سدهای بتونی، افزایش خصوصیات مکانیکی تودهسنگ است. تزریق سیمان روشی است که به وسیله آن مخلوطی از آب و سیمان و یا تلفیقی از چند ماده مختلف (آمیزه تزریق) با فشار مناسب به داخل خلل و فرج و درزه و شکاف و یا حفره‌های تشکیلات سنگی و خاکی رانده می‌شود تا موجب بهبود مشخصات فیزیکی و مکانیکی آنها شود. در حقیقت این عمل باعث کاهش نفوذپذیری، افزایش سرعت انتشار امواج لرزه‌ای، مدول تغییرشکل‌پذیری، مقاومت و ظرفیت باربری محیط می‌شود [۲]. تأثیر عملیات تزریق سیمان معمولاً با نتایج آزمایش‌های نفوذپذیری تأیید می‌شود که این روش برای نشان دادن میزان تغییرات در خصوصیات مکانیکی محیط به صورت مقادیر کمی کافی نیست [۲۰]. روش‌های متداول و در دسترس بهمنظور بررسی میزان بهبود ویژگی‌های مکانیکی در اثر تزریق دوغاب شامل آزمایش‌های ژئوتکنیکی و ژئوفیزیکی بر جاست [۱۹]. در سال‌های اخیر نیز برای ارزیابی میزان بهبود خصوصیات مکانیکی تودهسنگ به‌سبب تزریق دوغاب از روش‌های ژئوتکنیکی و ژئوفیزیکی استفاده شده است. کیکوچی^۱ و همکاران [۲۰] با آزمایش‌های ژئوفیزیکی نظیر اندازه‌گیری دامنه امواج الکترومغناطیس و سرعت امواج الاستیک و آزمایش‌های ژئوتکنیکی نظری آزمایش دیلاتومتری، بهبود کیفیت تودهسنگ در اثر تزریق دوغاب را بررسی کردند و نشان دادند که در نتیجه تزریق سیمان سرعت انتشار امواج الاستیک و مدول تغییرشکل‌پذیری تودهسنگ افزایش و تغییرات در دامنه امواج الکترومغناطیس کاهش یافته است. بومیناثن^۲ و گاندی^۳ [۱۲] از آزمایش‌های لرزه‌ای

۱. Kikuchi

۲. Boominathan

۳. Gandhi

بین گمانهای و بارگذاری صفحه‌ای برای اندازه‌گیری میزان بهبود در خصوصیات توده‌سنگ استفاده کردند و به این نتیجه رسیدند که تزریق سیمان سبب افزایش سرعت امواج برشی به مقدار 430 m/sec و کاهش میزان تغییر شکل در آزمایش بارگذاری صفحه‌ای تحت بار ثابت به مقدار $1/2\text{mm}$ شده است. یانگ^۱ و لی^۲ [۲۸] برای اندازه‌گیری میزان بهبود در کیفیت توده‌سنگ از نتایج سرعت امواج صوتی استفاده کردند و نشان دادند که در اثر تزریق سیمان سرعت امواج صوت به مقدار $5/7$ درصد افزایش داشته است. کینگیان^۳ و وانگ^۴ [۲۴] از روش مقاومت ویژه چند الکترودی برای ارزیابی تزریق سیمان در ساختگاه سد دی‌یه^۵ استفاده کردند و کارایی این روش برای ارزیابی عملیات تزریق را به اثبات رساندند.

اگرچه محققان مختلف از آزمایش‌های ژئوفیزیکی و ژئوتکنیکی برای ارزیابی بهبود خصوصیات مکانیکی توده‌سنگ استفاده کرده‌اند، اما انجام این آزمایش‌ها پرهزینه و زمان‌بر و مستلزم مهارت کافی است. از همین رو، هدف این مقاله پیشنهاد روشی ساده برای ارزیابی میزان بهبود خصوصیات مکانیکی توده‌سنگ با صرف حداقل هزینه و زمان است. بدین‌منظور بهبیان نحوه کاربرد روش نگاربرداری Q برای ارزیابی میزان بهبود مدول تغییرشکل پذیری توده‌سنگ به‌سبب تزریق دوغاب سیمانی می‌پردازیم و نتایج حاصل از نگاربرداری Q در پانل‌های تزریق آزمایشی ساختگاه سدهای بختیاری، بازفت و خرسان ۲ ارائه شده است.

مشخصات سدهای بررسی شده

پژوهش حاضر در پانل‌های تزریق آزمایشی ساختگاه سدهای بختیاری، بازفت و خرسان ۲ متمرکز شده است. این سدها در جنوب غرب ایران و در حوضه آبریز کارون و دز قرار دارند و از نوع بتنی دوقوسي است که به‌ترتیب با ارتفاع ۲۱۱، ۳۲۵ و ۲۴۰ متر در مرحله طراحی به‌منظور تولید انرژی برق آبی است. سد بختیاری بر روی سنگ آهک سیلیسی و سنگ آهک مارنی همراه نودول‌های از سنگ آهک سیلیکاته با نوارهای چرت متعلق به واحدهای دوم و سوم سازند سروک (Sv_3 ، Sv_2) قرار دارد [۵]. سنگ بستر ساختگاه سد بازفت شامل سنگ آهک‌های سازند آسماری و سنگ‌های آهک مارنی سازند جهرم (Ja) است. سازند جهرم جناح راست، بستر رودخانه و بخش پایینی تکیه‌گاه چپ و سازند آسماری (As) بخش میانی و

۱. Yang	۲. Li	۳. Qingyun	۴. Wang	۵. DaYe
---------	-------	------------	---------	---------

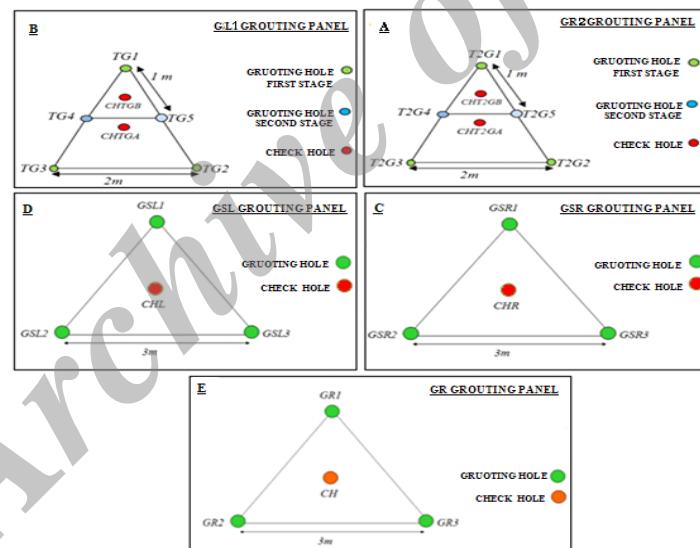
بالایی تکیه‌گاه چپ را تشکیل می‌دهد [۳]. سد خرسان ۲ نیز بر روی سنگ آهک مربوط به سازند آسماری قرار دارد [۴]. خصوصیات سنگ بکر این ساختگاه‌ها در جدول ۱ آورده شده است.

جدول ۱. خصوصیات سنگ بکر ساختگاه سدهای بررسی شده

UCS (MPa)	دانسیته (gr/cm³)	واحد سنگی تخلخل (%)	ساختگاه واحدهای	خشک اشباع	
۱۰۸	۱۱۱	۱/۴۲	۲/۶۶	۲/۶۵	Sv₃ بختیاری [۵]
۸۸	۱۱۴	۰/۹۸	۲/۶۵	۲/۶۴	Sv₃
۳۸/۶۲	۵۷/۷۶	۳/۵۶	۲/۶۲	۲/۵۹	Ja بازفت [۳]
۳۸/۳۶	۶۱/۸	۵	۲/۵۸	۲/۵۳	AS
۸۸/۵۴	۱۱۱/۱	۳/۷۸	۲/۵۹	۲/۵۳	AS خرسان ۲ [۴]

در بررسی‌های ساختگاه سد به منظور ارزیابی میزان تزریق‌پذیری توده‌سنگ، پانل‌های تزریق آزمایشی انجام شده است. این پژوهش نتایج حاصل از پانل‌های تزریق آزمایشی ساختگاه سدهای بختیاری (پانل‌های GL۱ و GR۲) بازفت (پانل‌های GSR و GSL) و خرسان ۲ (پانل GR) را بررسی کرده است. در ساختگاه سد بختیاری در اولین فاز تزریق آزمایشی پانل تزریق مثلثی شکل با اضلاع به طول ۲ متر و با گمانه‌های تزریق در رؤوس این مثلث (گمانه‌های TG۱، TG۲ و TG۳ در پانل GL۱ و گمانه‌های TG۱ و TG۲ در پانل GL۲ و گمانه‌های TG۳ در پانل GR۲) در نظر گرفته شده است. فاز اولیه پانل تزریق با حفر گمانه کنترلی در مرکز مثلث اولیه تزریق (گمانه CH-TG-A در پانل GL۱ و گمانه CH-TG-B در پانل GL۲)، کنترل شده است. دومین فاز تزریق آزمایشی (گمانه‌های سری دوم) شامل حفاری و تزریق دو گمانه با فاصله‌های یک متر از گمانه TG۱ و TG۲ مشابه روش نیم‌فاصله (گمانه‌های TG۴ و TG۵ در پانل GL۱ و گمانه‌های TG۴ و TG۵ در پانل GL۲) است. این فاز نیز با گمانه کنترلی حفاری شده در مرکز مثلث کوچک‌تر (گمانه CH-TG-B در پانل GL۱ و گمانه CH-TG-A در پانل GR۲) کنترل شده است. گمانه‌های پانل تزریق آزمایشی GL۱ به صورت زاویه‌دار و با زاویه انحراف ۱۵ درجه نسبت به قائم و تا عمق ۶۰ متر حفاری شده است. ۱۵ متر بالایی در این گمانه‌ها از سنگ‌های واحد Sv₃ تشکیل شده و در بالای سطح ایستابی قرار دارد. ۴۵ متر باقی‌مانده شامل سنگ‌های واحد Sv₃ است و در زیر

سطح ایستابی قرار دارد. گمانه‌های پانل تزریق آزمایشی GR₂ در واحد Sv₃ و در بالای سطح ایستابی قرار دارد و به صورت قائم و تا عمق ۱۰۰ متر حفاری شده‌اند (شکل A و B). در ساختگاه سدهای بازفت و خرسان ۲ نیز برای عملیات تزریق آزمایشی پانل تزریق مثلثی شکل با اضلاع به طول ۳ متر و با گمانه‌های تزریق با عمق ۸۰ متر و با زاویه قائم در رئوس این مثلث (گمانه‌های GSL₁, GSL₂ و GSL₃ در پانل تزریق GSL و گمانه‌های GSR₁, GSR₂ و GSR₃ در پانل تزریق GSR و گمانه‌های GR₁, GR₂ و GR₃ در پانل تزریق GR) در نظر گرفته شده است. در ساختگاه سد بازفت، گمانه‌های پانل تزریق GSL در سازند جهرم و گمانه‌های پانل تزریق GSR در سازند آسماری حفاری شده‌اند. گمانه‌های پانل تزریق GR در ساختگاه سد خرسان ۲ از سنگ‌های سازند آسماری عبور کرده است. پانلهای تزریق آزمایشی این دو ساختگاه در بالای سطح ایستابی و در حالت خشک هستند. کارایی این پانل‌ها با حفر گمانه کنترلی در مرکز مثلث تزریق (گمانه CHL در پانل GSL و گمانه CHR در پانل GSR و گمانه CH در پانل GR)، کنترل شده است. در این پژوهش اولین گمانه پانل تزریق به عنوان گمانه قبل از تزریق توده‌سنگ و گمانه کنترلی به عنوان گمانه بعد از تزریق توده‌سنگ مذکور هستند (شکل ۱).

شکل ۱. آرایش گمانه‌ها در پانل‌های تزریق آزمایشی ساختگاه سدهای بختیاری، بازفت و خرسان ۲

نگاربرداری Q

بارتون^۱ و همکارانش در سال ۱۹۷۴ میلادی سیستم رده‌بندی Q را بهمنظور انتخاب ترکیب مناسبی از شاتکریت و میل مهاری برای بهسازی توده‌سنگ ارائه کردند که مقدار آن طبق این رابطه محاسبه می‌شود:

$$Q = \frac{RQD}{Jn} \times \frac{Jr}{Ja} \times \frac{Jw}{SRF} \quad (1)$$

به‌طوری‌که RQD درصدی از معزه‌های سالم با طول بیش‌تر از ۱۰ سانتی‌متر در ناحیه بررسی شده، Jn امتیاز دسته درزه‌ها در همان ناحیه، Jr امتیاز زیری دسته درزه، Ja امتیاز میزان دگرسانی یا پرشدگی رسی دسته درزه، Jw امتیاز جریان آب و اثرات فشار آب که ممکن است باعث شستشوی پرشدگی ناپیوستگی‌ها شود و SRF امتیاز نسبت مقاومت به تنش در سنگ یک‌پارچه، تورم یا لهیدگی را شامل می‌شوند [۸].

در سال ۲۰۰۲ شاخص کیفی اصلاح شده (Qc) با هدف همبستگی بیش‌تر بین Q و

پارامترهای مهندسی معرفی گردید [۷].

$$Q = \frac{RQD}{Jn} \times \frac{Jr}{Ja} \times \frac{Jw}{SRF} \times \frac{\sigma c}{100} \quad (2)$$

مقاومت تراکم تک‌محوره سنگ بکر (σc) همبستگی خوبی با مدول الاستیک و تخلخل دارد و این دو پارامتر به‌طور مستقیم روی سرعت انتشار امواج لرزه‌ای اثرگذار هستند. این مسئله منجر به همبستگی بیش‌تر Qc با پارامترهای مهندسی نظیر سرعت انتشار امواج و مدول تغییرشکل‌پذیری توده‌سنگ می‌شود.

روش نگاربرداری Q که برای تعیین کیفیت توده‌سنگ در طول گمانه طراحی شده بیش‌تر در زمینه تخمین خصوصیات مکانیکی و مقاومتی توده‌سنگ بهمنظور انتخاب ترکیب مناسب نگه‌دارنده‌ها کاربرد داشته است [۷]، [۱۰]. در این پژوهش تلاش شده تا با استفاده از این روش به اندازه‌گیری میزان بهبود مدول تغییرشکل‌پذیری توده‌سنگ به‌سبب تزریق دوغاب پرداخته شود. در روش نگاربرداری Q با استفاده از جدول‌ها نشان داده شده در شکل ۲ به بررسی معزه‌های حاصل از حفاری پرداخته می‌شود. در این شکل برای هر پارامتر جدولی در نظر گرفته شده است که ستون‌های آن دارای امتیازی مشخص و نشان‌گر رده‌های مختلف است.

^۱. Barton

هر ردیف از این جداول‌ها، فراوانی به دست آمده از بررسی یک جعبه نمونه‌گیری شده را نشان می‌دهد. به طوری که در ردیف اول، نتیجه بررسی اولین جعبه و در ردیف دوم نتیجه بررسی دومین جعبه و به همین ترتیب تا آخرین جعبه ادامه می‌یابد. طبیعی است که تعداد سطرهای این جداول وابسته به طول گمانه حفاری شده خواهد بود. بعد از تکمیل جداول اشاره شده، فراوانی‌های هر ستون با هم جمع و فراوانی هر رده برای کل گمانه به دست می‌آید. در صورت تغییرات شدید شرایط زمین‌شناسی نظیر لیتوژوئی، می‌توان نگاربرداری Q را به تفکیک شرایط مورد نظر به انجام رساند.

در بررسی مغزه‌ها، برای تعیین امتیاز پارامترهای SRF , Jr , Ja , RQD , Jn و Jw از جداول‌های رده‌بندی Q استفاده می‌شود. چهار پارامتر اول به روش مرسوم اندازه‌گیری می‌شوند. برای اندازه‌گیری Jn توجه به زاویه انحراف سطح درزه‌ها اهمیت دارد. تعداد دسته درزه در مغزه‌های یک جعبه با اندازه‌گیری زاویه انحراف سطح درزه نسبت به محور گمانه تعیین می‌شود. به طوری که درزه‌های با زاویه انحراف یکسان، یک دسته درزه را تشکیل می‌دهند [۱۳]. اندازه‌گیری پارامتر Jw بر اساس نتایج حفاری دارای دشواری بیشتری است. وضعیت آب زیرزمینی در سیستم رده‌بندی Q براساس مشاهده کیفی جریان و یا فشار تقریبی آب تعیین می‌شود. در بسیاری از ساختگاه‌ها و به خصوص پیش از شروع عملیات ساخت، امکان مشاهده کیفی توده‌سنگ وجود ندارد. عموماً در بررسی‌های شناسایی ساختگاه ابنيه فنی مهندسی از گمانه‌های حفاری شده در توده‌سنگ استفاده می‌شود، این در حالی است که برای برآورد پارامتر Jw بر اساس نتایج حفاری گمانه‌ها، روش تدوین شده‌ای وجود ندارد. در این پژوهش برای برآورد امتیاز پارامتر وضعیت آب زیرزمینی (Jw) در مغزه‌های حاصل از حفاری مقاطعی که در زیر سطح ایستابی قرار دارند (مقاطع مربوط به گمانه‌های پانل تزریق $GL1$ در سد بختیاری) از نتایج آزمایش‌های فشار آب (لوژان) انجام شده در مقطع حفاری مورد نظر استفاده شده است [۱]. به طوری که ابتدا بر اساس مقدار عدد لوژان مربوط به هر مقطع و روش ارائه شده هیور^۱ [۱۷]، مقدار آب ورودی به تونلی فرضی به طول ۱۰ متر تخمین زده شده و سپس شرایط آب زیرزمینی در آن مقطع را طبق جدول پیشنهادی RMR تعیین کرده و در

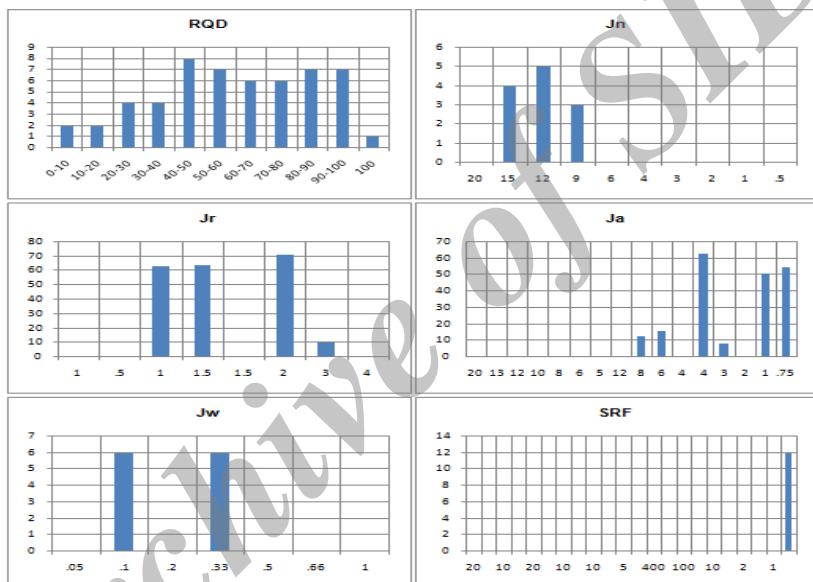
^۱. Heuer.

نهایت معادل این وضعیت را در جدول Q انتخاب و مقدار JW تعیین شده است. تمامی مقاطعی که در بالای سطح ایستابی قرار دارند در شرایط خشک بوده‌اند و دارای امتیاز JW برابر با ۱ هستند (مقاطع مربوط به گمانه‌های پانل تزریق آزمایشی GR_2 در سد بختیاری و گمانه‌های پانل تزریق آزمایشی GSR و GSL در سد بازفت و گمانه‌های پانل تزریق آزمایشی GL در سد خرسان ۲).

Key	Location:			Depth / chainage:			Date:			
							Page:			
Numbers for domains, core boxes, tunnel lengths (underline, or specify)	Q (typical range) = ()x()x()			Q (mean) = ()x()x()			Q (most freq.) = ()x()x()			
	BLOCK SIZES 0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 100	Very Poor Poor			Fair Good			Exc.		
		FRIC TION 1= 2= 3= 4= 5= 6= 7= 8= 9= Photos or Sketch	Earth Four Three Two One None							
20 15 12 9 6 4 3 2 1 0.5										
Fills Planar Undulating										
Thick Fills Thin Fills Coated Unfilled Heal										
20 13 12 10 8 6 5 12 8 6 4										
4 3 2 1 0.75										
ACTIVE STRESS Exc. Inflows High Press Wet Dry RQD = J_a $J_r =$ J_a (most freq.) Jw Joint water pressure SRF Stress reduction factor	Exc. Inflows High Press			Wet Dry						
	Squeeze Swell Faults Stress/Strength									
20 15 10 5 20 15 10 5 10 7.5 5 2.5 100 50 20 5 2 0.5 1 2.5										

شکل ۲. جداول نگاربرداری Q برای ثبت آماری پارامترهای Q برداشت شده از مغزهای حفاری [۷]

پس از بررسی مغزه‌های سنگی و ثبت اطلاعات برداشت شده در نمودار داده‌ها، فراوانی هر پارامتر به صورت هیستوگرام‌های فراوانی نمایش داده می‌شود؛ برای مثال شکل ۳ هیستوگرام فراوانی پارامترهای سیستم رده‌بندی Q برای گمانه TG1 در پانل تزریق آزمایشی GL1 در سد بختیاری را نشان می‌دهد. بر اساس هیستوگرام‌های به دست آمده می‌توان شاخص‌های کیفی حداکثر^۱، حداقل^۲، میانگین^۳ و بیشترین فراوانی^۴ را محاسبه کرد. شاخص کیفی حداقل و حداکثر به ترتیب با قراردادن امتیاز مربوط به رده‌های با کمترین و بیشترین امتیاز در رابطه ۱ به دست می‌آید. شاخص کیفی میانگین که بیان‌گر میانگین وزنی شاخص کیفی در کل گمانه است، بر اساس میانگین وزنی امتیاز‌های هر پارامتر به دست می‌آید. شاخص کیفی با بیشترین فراوانی بر اساس امتیاز مربوط به رده دارای بیشترین فراوانی در هر پارامتر محاسبه می‌شود.

شکل ۳. هیستوگرام فراوانی حاصل از نگاربرداری Q برای گمانه TG1 در سد بختیاری

۱. Q_{max}

۲. Q_{min}

۳. Q_{mean}

۴. $Q_{\text{most frequency}}$

بررسی بهبود پارامترهای سیستم رده‌بندی Q

در این بخش میزان بهبود هر یک از پارامترهای سیستم رده‌بندی Q در پانل‌های تزریق آزمایشی ساختگاه سدهای بختیاری، بازفت و خرسان ۲ ارائه می‌شود. نتایج این بررسی‌ها به صورت نمودارهایی است که محور افقی آن‌ها نام گمانه‌های تزریقی به ترتیب حفاری و تزریق و محور عمودی آن میانگین وزنی امتیاز هر پارامتر است. قبل از پرداختن به این موضوع لازم است به این مسئله توجه شود که جهت نمایش داده‌های به دست آمده از ساختگاه این سه سد و جلوگیری از تکرار مطالب در نمودار مربوط به هر پارامتر، نام پانل تزریق آزمایشی و گمانه‌های تزریق ساختگاه هر سد به اختصار در زیر نمودار ذکر شده است. در جدول ۲ نام سد و پانل تزریق آزمایشی مربوط به آن همراه با علامت اختصاری آن بیان شده است

جدول ۲. علائم اختصاری مربوط پانل‌های تزریق آزمایشی در ساختگاه سدهای بررسی شده

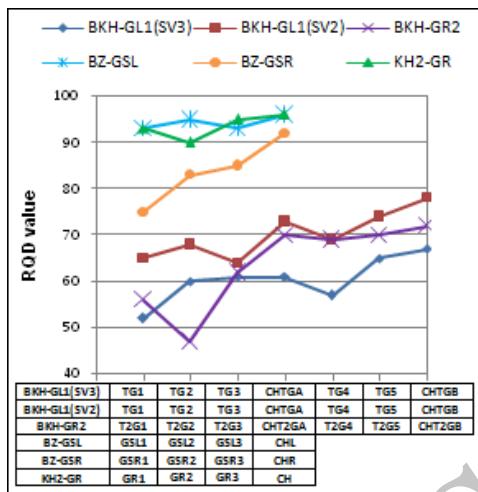
BKH-GL1(Sv۲)	پانل تزریق آزمایشی در گالری GL1 سد بختیاری (در واحد Sv۲)
BKH-GL1(Sv۴)	پانل تزریق آزمایشی در گالری GL1 سد بختیاری (در واحد Sv۴)
BKH-GL2(Sv۲)	پانل تزریق آزمایشی در گالری GR2 سد بختیاری
BZ-GSL	پانل تزریق آزمایشی در تکیه‌گاه چپ سد بازفت
BZ-GSR	پانل تزریق آزمایشی در تکیه‌گاه راست سد بازفت
KH۲-GR	پانل تزریق آزمایشی سد خرسان ۲

RQD میزان بهبود

دییر^۱ و همکاران [۱۴] شاخص کیفی سنگ (RQD) را به صورت نسبت مجموع طول قطعات سالم با طول بیش از ۱۰ سانتی‌متر به طول کل حفاری معرفی کردند. در واقع RQD میزان خردشده‌گی سنگ را اندازه می‌گیرد. تعیین RQD حین بررسی مغزه‌های سنگی به آسانی انجام می‌شود از این‌رو این پارامتر در سیستم‌های رده‌بندی تودهسنگ اعم از RMR و Q استفاده شده است. تزریق دوغاب در تودهسنگ باعث نفوذ سیمان در درزه و شکاف‌ها و اتصال قطعات سنگی به یکدیگر و در نهایت سبب یکپارچگی تودهسنگ و افزایش مقدار RQD می‌شود. نتایج به دست آمده از نگاربرداری Q در پانل‌های تزریق آزمایشی نیز مؤید این مطلب است. شکل ۴ چگونگی افزایش میانگین وزنی RQD در پانل‌های تزریق آزمایشی

۱. Deere

ساختگاه سدهای بختیاری، بازفت و خرسان ۲ را نشان می‌دهد. چنان‌که ملاحظه می‌شود در اثر تزریق سیمان مقدار RQD از گمانه اولیه به گمانه کترلی افزایش یافته است.

شکل ۳. بهبود RQD به‌سبب تزریق دوغاب سیمانی

جدول ۳ مقدار تغییرات و یا افزایش RQD مغزه‌های سنگی هر گمانه را نسبت به گمانه اولیه تزریق نشان می‌دهد. چنان‌که در این جدول مشاهده می‌شود روند کلی از اولین گمانه به آخرین گمانه کترلی روند رو به افزایشی است که نشان‌دهنده بهبود RQD به‌سبب تزریق دوغاب سیمان است. اما با نگاهی دقیق‌تر به جدول تفاوت‌هایی در مقدار اعداد و حتی حضور اعداد منفی مشاهده می‌شود. دو ستون اول که دارای اعداد منفی هستند مربوط به گمانه‌های دوم و سوم پانل تزریق آزمایشی است که توده‌سنگ اطراف این دو گمانه تحت تأثیر دوغاب سیمانی قرار نگرفته است. برای مثال، در پانل تزریق آزمایشی تکیه‌گاه سمت راست سد بختیاری (BKH-GR2) توده‌سنگ اطراف دومین گمانه تزریق تحت تأثیر دوغاب نفوذ کرده در اولین گمانه تزریق قرار نگرفته و بهبود نداشته است. از طرفی دیگر به‌دلیل این‌که توده‌سنگ اطراف این گمانه به‌طور طبیعی ضعیف‌تر از توده‌سنگ اطراف اولین گمانه تزریق است در نتیجه عدد مربوط به این گمانه منفی شده است. در مورد وجود سایر اعداد منفی نیز این‌گونه است.

اگرچه در تمامی گمانه‌ها مقدار RQD طی روند تزریق از گمانه اولیه به گمانه‌های کنترلی افزایش داشته اما این مقدار بهبود در پانل‌های مختلف متفاوت بوده است به طوری که توده‌سنگ‌های با مقدار RQD اولیه کمتر، میزان بهبود بیشتری را نشان می‌دهند. برای مثال در پانل‌های تزریق GSL و BZ-GSL مقدار اولیه RQD برابر ۹۳ درصد است که در اثر تزریق تنها به میزان ۳ درصد افزایش داشته و در گمانه‌های کنترلی به مقدار ۹۶ درصد رسیده است. در صورتی که در پانل‌های تزریق (Sv_r)، BKH-GL₁(Sv_r)، BKH-GL₂، BKH-GR₁ مقدار اولیه RQD به ترتیب ۵۲، ۶۵ و ۵۶ درصد است که در نتیجه تزریق این مقدار در گمانه‌های کنترلی به ۶۷، ۷۸ و ۷۲ افزایش یافته و میزان رشدی به ترتیب برابر ۱۵، ۱۳ و ۱۶ درصد را نشان می‌دهند.

جدول ۳. میزان بهبود RQD مغزه‌های سنگی هر گمانه نسبت به اولین گمانه تزریق

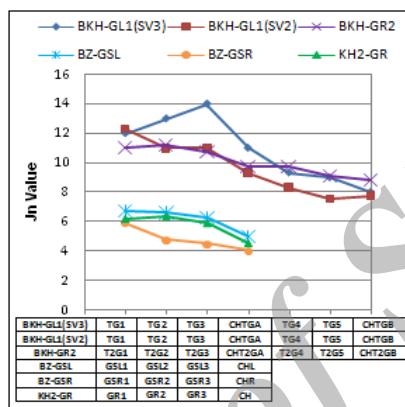
	RQD _{*,RQD₁}	RQD _{*,RQD₂}	RQD _{CHA-RQD₁}	RQD _{*,RQD₁}	RQD _{*,RQD₂}	RQD _{CHA-RQD₂}
BKH-GL ₁ (Sv _r)	۸	۹	۹	۵	۱۳	۱۵
BKH-GL ₂ (Sv _r)	۳	-۱	۸	۴	۹	۱۳
BKH-GR ₂	-۹	۶	۱۴	۱۳	۱۴	۱۶
BZ-GSL	۲	۰	۳	-	-	-
BZ-GSR	۸	۱۰	۱۷	-	-	-
KH ₂ -GR	-۳	۲	۳	-	-	-

*در این سری از جدول‌ها عدد زیر نویس هر پارامتر، بیان گر شماره گمانه به ترتیب حفاری و تزریق است.

میزان بهبود Jn

توده‌سنگ متشكل از مواد سنگی همراه با درزه و شکاف است. به گروهی از درزه‌های موازی یا نیمه موازی اصطلاحاً دسته درزه گفته می‌شود که در هنگام بررسی مغزه‌های سنگی با اندازه‌گیری زاویه انحراف سطح درزه نسبت به محور گمانه تعیین می‌شود. به طوری که درزه‌های با زاویه انحراف یکسان، یک دسته درزه را تشکیل می‌دهند. در این پژوهش برای اطمینان از صحیح بودن Jn برآورد شده، بعد از اندازه‌گیری زاویه انحراف سطح درزه نسبت به محور گمانه، این زاویه با زاویه دسته درزه‌های اندازه‌گیری شده با بررسی رخنمون‌ها مطابقت داده شده است. در سیستم ردبهندی Q با افزایش تعداد دسته درزه امتیاز Jn افزایش یافته که با

توجه به قرار گرفتن این مؤلفه در مخرج رابطه Q (رابطه ۱)، امتیاز توده سنگ کاهش می‌یابد. دسته درزه‌هایی که بازشدگی بیشتری دارند بیشتر تحت تأثیر عوامل هوازدگی قرار گرفته‌اند که این امر به مرور زمان سبب فرسایش دیواره درزه‌ها و افزایش بازشدگی می‌شود. در زمان تزریق سیمان، دوغاب سیمانی ابتدا درزه‌هایی با بازشدگی بیشتر را پر کرده و سپس به درون درزه‌های با بازشدگی کم تر نفوذ می‌کند [۱۵]. بنا بر این تزریق سیمان باعث پرشدن درزه‌های نامطلوب (با بازشدگی بیشتر) و در نتیجه کاهش تعداد دسته درزه در توده سنگ می‌شود. در شکل ۵ چگونگی تغییرات امتیاز تعداد دسته درزه در پانل‌های تزریق نشان داده شده است.

شکل ۵. بهبود J_n به سبب تزریق دوغاب سیمانی

در این شکل در اثر نفوذ سیمان و پرشدن تعدادی از دسته درزهای نامطلوب‌تر، میانگین وزنی J_n از گمانه‌اولیه به گمانه‌های کنترلی کاهش یافته که مقدار این کاهش در جدول ۴ ارائه شده است. با توجه به جدول این نتیجه به دست می‌آید که J_n در پانل‌های با تعداد دسته درزه بیشتر ($BKH-GR2$, $BKH-GL1(SV_2)$, $BKH-GL1(SV_1)$) به مقدار بیشتری نسبت به پانل‌های با تعداد دسته درزه کمتر ($BZ-GSL$, $BZ-GSR$, $BKH-GR2$) بهبود یافته است.

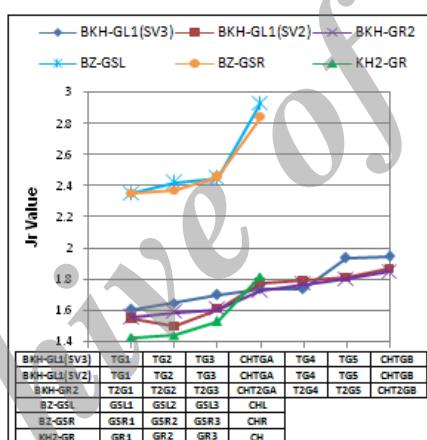
میزان بهبود J_r

ناهمواری یا زبری معرف درجه ناصافی یا تمواج ذاتی سطح ناپیوستگی است. افزایش زبری سطح درزه باعث کاهش هدایت هیدرولیکی توده سنگ می‌شود. از این‌رو در هنگام

تزریق سیمان، نفوذ دوغاب سیمانی به درون درزهای با زبری ضعیفتر راحت‌تر از درزهای با زبری قوی‌تر است. بنا بر این طی عملیات تزریق بهدلیل نفوذ دوغاب سیمانی به درون درزهای با زبری ضعیفتر، فراوانی این درزهای نسبت به درزهای با زبری قوی‌تر کاهش یافته و در نتیجه میانگین وزنی J_r توده‌سنگ بهبود می‌یابد؛ این موضوع به خوبی در شکل ۶ دیده می‌شود.

جدول ۴. میزان بهبود J_r مغزه‌های سنگی هر گمانه نسبت به اولین گمانه تزریق

	$J_{n2}-J_{n1}$	$J_{n3}-J_{n1}$	$J_{n1} \text{ Jn}_{\text{CHA}}$	$J_{n1}-J_{n4}$	$J_{n1}-J_{n5}$	$J_{n1} \text{ Jn}_{\text{CHB}}$	J_{n1}
BKH-GL1(Svr)	1	2	-1	-2/۷۷	-۳	-۴	
BKH-GL1(Sv۲)	-1/۳۳	-1/۳۳	-۳	-۴	-4/۷۸	-4/۵۶	
BKH-GR۲	0/۱۵	-0/۳	-1/۳۵	-1/۳۵	-1/۹۵	-2/۲۵	
BZ-GSL	-0/۱۴	-0/۴۳	-1/۷۸	-	-	-	
BZ-GSR	-1/۱۴	-1/۴۲	-1/۸۲	-	-	-	
KH۲-GR	0/۱۵	-0/۳۱	-1/۶۹	-	-	-	

شکل ۶. بهبود J_r بهبود تزریق دوغاب سیمانی

در این شکل اگرچه میانگین وزنی زبری توده‌سنگ در اثر تزریق دوغاب سیمانی در پانل‌های تزریق آزمایشی افزایش یافته است اما این میزان افزایش در پانل‌های مختلف یکسان نیست، به طوری که پانل‌های تزریق BZ-GSR و BZ-GSL نسبت به دیگر پانل‌ها مقدار بهبود بیشتری را نشان می‌دهند. مقادیر بهبود J_r در گمانه‌های پانل‌های تزریق در جدول ۵ آورده شده است.

جدول ۵. میزان بهبود در Jr مغزه‌های سنگی هر گمانه نسبت به اولین گمانه تزریق

	Jn _۲ -Jn _۱	Jn _۳ -Jn _۱	Jn _{CHA} -Jn _۱	Jn _۴ -Jn _۱	Jn _۵ -Jn _۱	Jn _{CHB} -Jn _۱
BKH-GL _۱ (S _{V۲})	۰/۰۴	۰/۰۹	۰/۱۳	۰/۱۳	۰/۳۳	۰/۳۴
BKH-GL _۱ (S _{V۲})	-۰/۰۵	۰/۰۶	۰/۲۳	۰/۲۴	۰/۲۶	۰/۳۲
BKH-GR _۲	۰/۰۳	۰/۰۵	۰/۱۷	۰/۲۱	۰/۲۴	۰/۲۹
BZ-GSL	۰/۰۷	۰/۱	۰/۵۸	-	-	-
BZ-GSR	۰/۰۲	۰/۱۱	۰/۴۹	-	-	-
KH _۲ -GR	۰/۰۱	۰/۱	۰/۳۹	-	-	-

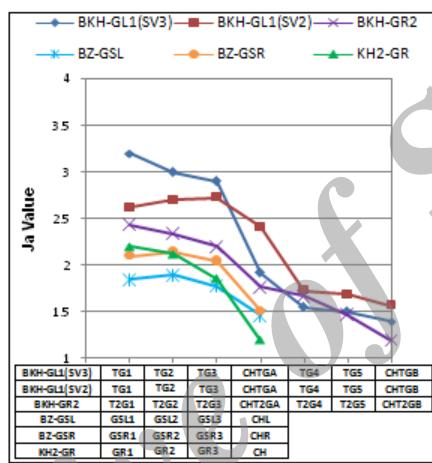
در پانل‌های BZ-GSR و BZ-GSL توده‌سنگ قبل از تزریق (گمانه‌های GSR₁ و GSR₂) دارای درزه‌هایی با زبری بهتر در کنار درزه‌هایی با زبری ضعیفتر است. در اثر تزریق سیمان و پرشدن درزه‌های ضعیفتر، نسبت فراوانی درزه‌های با زبری بهتر افزایش یافته و در مجموع میانگین وزنی Jr توده‌سنگ بهبود یافته است. در سایر پانل‌های تزریق اگرچه تزریق سیمان باعث پرشدن درزه‌های با زبری ضعیفتر می‌شود، اما از آنجاکه در این پانل‌ها اکثر درزه‌ها زبری ضعیفی دارند، درزه‌های باقی‌مانده همچنان دارای زبری ضعیف هستند و یا تنها به مقدار اندکی نسبت به درزه‌های پرشده زبری بهتری دارند، این مسئله سبب بهبود کمتر میانگین وزنی Jr نسبت به پانل‌های BZ-GSL و BZ-GSR شده است. بنا بر این می‌توان گفت که حضور درزه‌های با زبری بهتر در کنار درزه‌های با زبری ضعیفتر می‌تواند منجر به بهبود بیش‌تر زبری توده‌سنگ در مقایسه با توده‌سنگی شود که اکثر درزه‌های تشکیل دهنده آن زبری ضعیفی دارند.

میزان بهبود Ja

پرشدنگی ناپیوستگی‌ها می‌تواند نقش مؤثری در ویژگی‌های سنگ از جمله مقاومت بر Shi، تغییرشکل پذیری و نفوذپذیری آن داشته باشد. حضور مواد سست درون درزه‌ها کیفیت توده‌سنگ را کاهش می‌دهد. حذف این مواد و جای‌گزین کردن آن‌ها با سیمان یکی از اهداف تزریق است. از این‌رو بهمنظور خروج مواد سست درون درزه‌ها، مقطع مورد نظر قبل از شروع عملیات تزریق با آب شسته شده و سپس درزه‌های شسته شده با سیمان پر می‌شوند. نفوذ و

جایگزینی سیمان باعث کاهش فراوانی درزهای با پرشدگی نامطلوب و همچنین افزایش فراوانی درزهای با پرشدگی مقاومتر می‌شود. این دو عمل نهایتاً موجب کاهش امتیاز Ja و بهبود وضعیت پرشدگی درزهای توده‌سنگ می‌شود. چنان‌که در شکل ۷ دیده می‌شود امتیاز Ja در گمانه‌های کنترلی به طور چشمگیری کاهش یافته است.

مقدار بهبود Ja در هر گمانه نسبت به گمانه اولیه در جدول ۶ آورده شده است. با توجه به این جدول و مقایسه آن با جدول ۵ مشاهده می‌شود که در پانل‌های BKH-GR₂ به وجود این‌که امتیاز Jr بKH-GL1(SV₂), BKH-GL1(SV₁), نسبت به دیگر پانل‌ها بهبود یافته، اما امتیاز Ja در این پانل نسبت به سایر پانل‌ها به بیشتری بهبود یافته است.

شکل ۷. بهبود Ja به سبب تزریق دوغاب سیمانی

جدول ۶. میزان بهبود Ja مغزه‌های سنگی هر گمانه نسبت به اولین گمانه تزریق

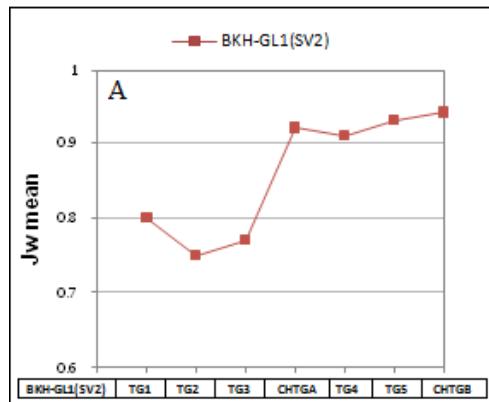
	Jn ₂ -Jn ₁	Jn ₃ -Jn ₁	Jn _{CHA} -Jn ₁	Jn ₄ -Jn ₁	Jn ₅ -Jn ₁	Jn _{CHB} -Jn ₁
BKH-GL1(SV ₃)	-0/2	-0/3	-1/28	-1/65	-1/7	-1/8
BKH-GL1(SV ₂)	+0/8	+0/11	-0/21	-0/89	-0/93	-1/07
BKH-GR ₂	-0/1	-0/24	-0/77	-0/77	-0/97	-1/24
BZ-GSL	+0/0	-0/07	-0/39	-	-	-
BZ-GSR	+0/0	-0/05	-0/59	-	-	-
KH ₂ -GR	-0/08	-0/34	-1	-	-	-

تزریق دوغاب علاوه بر پر کردن درزهای با پرشدگی سست تر و کاهش فراوانی درزهای نامطلوب، سبب نفوذ سیمان به درون درزهای و بهبود وضعیت پرشدگی درزهای و افزایش فراوانی درزهای با پرشدگی مقاومت می شود. بنا بر این حتی اگر توده سنگ اولیه درزهای داشته باشد که غالباً از مواد سست پر شده باشد (پانل های (Sv۲)، BKH-G۲، BKH-GL۱ و BKH-GL۱(Sv۲) در طی عملیات تزریق و با کاهش فاصله بین گمانه های تزریق، امتیاز Ja به مقدار بیشتری بهبود می یابد. این در حالی است که تزریق سیمان سبب افزایش زبری سطح درزه نمی شود، بلکه تنها باعث کاهش فراوانی درزهای با زبری کمتر می گردد. بنا بر این چنانچه به طور کلی توده سنگ اولیه دارای درزهایی با زبری پایین باشد (پانل های (Sv۲)، BKH-G۲، BKH-GL۱ و BKH-GL۱(Sv۲) تزریق دوغاب سیمان سبب پرشدن درزهای نرمتر شده و تنها فراوانی این دسته از درزهای کاهش می یابد.

میزان بهبود J_w

پارامتر J_w امتیاز مربوط به جریان و اثرات فشار آب است که ممکن است باعث شیستشوی مواد پرکننده ناپیوستگی ها گردد. در این پژوهش برای برآورد امتیاز پارامتر وضعیت آب زیرزمینی (J_w) در مغازه های حاصل از حفاری مقاطعی که زیر سطح ایستابی قرار دارند (مقاطع مربوط به گمانه های پانل تزریق GL۱ در سد بختیاری)، از نتایج آزمایش های فشار آب (لوژان) انجام شده در مقطع حفاری مورد نظر در داخل گمانه استفاده شده است [۱]. گمانه های پانل های تزریق آزمایشی ساختگاه سدهای بازفت، خرسان ۲، تکیه گاه راست سد بختیاری و هم چنین بخش Sv۲ گمانه های پانل تزریق تکیه گاه چپ ساختگاه سد بختیاری (۲) (BKH-GL۱(Sv۲) در بالای سطح ایستابی قرار دارند و امتیاز J_w مغزه سنگ های مربوط به این گمانه ها برابر یک است که بعد از تزریق دوغاب سیمان نیز برابر یک باقی می ماند و به همین دلیل در شکل ۸ نشان داده نشده اند. اما بخش Sv۲ گمانه های پانل تزریق آزمایشی تکیه گاه چپ سد بختیاری در زیر سطح ایستابی قرار دارد که برای تعیین امتیاز J_w این بخش از گمانه ها از روش پیشنهادی (انطباق مقدار آب ورودی به تونلی فرضی به طول ۱۰ متر با جدول پیشنهادی RMR و معادل سازی آن در سیستم Q) استفاده شده است [۱]. شکل ۸

روند بهبود پارامتر J_w طی عملیات تزریق آزمایشی در بخش Sv_2 گمانه‌های پانل تزریق آزمایشی تکیه‌گاه چپ سد بختیاری را نشان می‌دهد.

شکل ۸. بهبود J_w به سبب تزریق دوغاب سیمانی در بخش Sv_2 گمانه‌های پانل تزریق آزمایشی تکیه‌گاه چپ سد بختیاری

میزان بهبود SRF

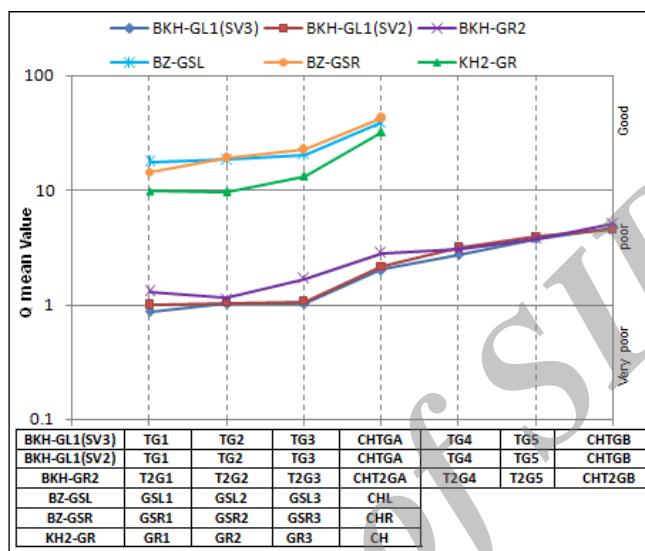
فاکتور کاهش تنش SRF امتیاز مربوط به وضعیت گسل خوردنگی، نسبت مقاومت به تنش در تودهسنگ‌های متراکم و وضعیت تورم یا لهیدگی سنگ است. به نظر بارتون تزریق دوغاب SRF تأثیر چندانی بر مقدار SRF نخواهد داشت [۲۶]. بر همین اساس در این پژوهش مقدار SRF تودهسنگ در تمامی گمانه‌های مربوط به هر پانل تزریق ثابت در نظر گرفته شده است. امتیاز SRF هر یک از پانل‌های تزریق آزمایشی ساختگاه سدهای بررسی شده با استفاده از جدول‌های ارائه شده در سیستم رده‌بندی Q تعیین و در جدول ۷ ارائه شده است.

جدول ۷. مقادیر SRF در پانل‌های تزریق آزمایشی ساختگاه سدهای بررسی شده

پانل تزریق آزمایشی	BKH GL ^۱ (Sv _r)	BKH GL ^۱ (Sv _r)	BKH GR ^۲ (Sv _r)	BZ GSL	BZ GSR	KH ^۲ GR
SRF	۲/۵	۲/۵	۲/۵	۱	۱	۱

بررسی بهبود Q و پارامتر تغییر شکل پذیری توده سنگ

در بخش های قبل نشان داده شد که تزریق سیمان با پر کردن نامطلوب ترین دسته درزهای سبب بهبود پارامترهای J_w , J_a , J_r , J_n , R_{QD} و J_w می شود. بدیهی است که با بهبود این پارامترها کیفیت توده سنگ و مقدار Q نیز افزایش یابد؛ شکل ۹ روند افزایش Q در گمانه های پانل های تزریق ساختگاه سدهای بررسی شده را نشان می دهد.

شکل ۹. بهبود Q به سبب تزریق دوغاب سیمانی

میزان بهبود Q مغزه های آخرین گمانه کنترلی هر پانل تزریق بر حسب ضریب بهبود (R_I) بدین صورت تعریف شده که نتایج آن در جدول ۸ آورده شده است:

$$R_I = \log\left(\frac{Q_f}{Q_c}\right) \times 100 \quad (3)$$

Q_f = شاخص کیفی مغزه های آخرین گمانه کنترلی

Q_c = شاخص کیفی مغزه های اولین گمانه پانل تزریق آزمایشی

با توجه به این جدول ملاحظه می شود که توده سنگ های با کیفیت پایین تر (BKH-GR2, BZ-GSR, KH2-GR) در اثر تزریق به مقدار بیشتری نسبت به توده سنگ هایی با کیفیت بالاتر (BZ-GSL, BZ-GSR, KH2-GR) بهبود یافته اند.

جدول ۸ ضریب بهبود Q بعد از تزریق نسبت به تودهسنگ قبل از تزریق

پانل تزریق آزمایشی	R_I
RKH-GI (SVr)	۷۳
BKH-GL (SVr)	۶۶
BKH-GR _۲	۵۹
BZ-GSL	۳۴
BZ-GSR	۴۸
KH _۲ -GR	۵۱

مدول تغییرشکل پذیری تودهسنگ (E.mass) یکی از مهم‌ترین پارامترهای ورودی در آنالیز رفتار تودهسنگ است. استفاده از آزمایش‌های برجا برای اندازه‌گیری مستقیم این پارامتر مستلزم صرف هزینه و زمان است و در برخی موارد نیز نتایج این آزمایش‌ها سؤال‌برانگیز است. در نتیجه محققان مختلف، براساس سیستم‌های رده‌بندی تودهسنگ، روابط تجربی را برای تخمین مقدار مدول تغییرشکل پذیری تودهسنگ پیشنهاد کردند. برخی روابط تجربی بین سیستم‌های رده‌بندی تودهسنگ و مدول تغییرشکل پذیری در جدول ۹ آورده شده است. رابطه معرفی شده بارتون (E.mass = ۲۵ log_{۱۰}(Q))، تنها برای سنگ‌های سخت ($\sigma_c = 100 \text{ MPa}$) و با کیفیت $Q > 1$ کارایی دارد. از این‌رو برای گسترش کاربرد Q در تخمین مدول تغییرشکل پذیری تودهسنگ در سنگ‌های با سختی‌های مختلف، بارتون در سال ۲۰۰۲ این رابطه معرفی کرد [۷]:

$$E.mass = 10Qc^{1/3} \quad (4)$$

جدول ۹. روابط تجربی موجود بین رده‌بندی تودهسنگ و E.mass

محقق	رابطه	توضیحات
Bieniawski [۱۱]	$E.mass = 2RMR - 100$	For RMR > ۵۰
Serafim and [۲۰]	$E.mass = 10(RMR - 10)/40$	For RMR < ۵۰
Barton et al [۸]	$E.mass = 25 \log_{10}(Q)$	For $Q > 1$
Palmstrom [۲۲]	$E.mass = 5/RMi - 0.375$	For RMi > ۰/۱
Hoek and Brown [۱۸]	$E.mass = \sqrt{\frac{\sigma_c}{100}} \times 10 \cdot (GSI - 10) / 40$	For $\sigma_c < 100 \text{ MPa}$
Sonmez et al [۲۵]	$E.mass = Ei(s.a) / 4, Ei = 50 \text{ GPa}, s = \exp((GSI - 100) / 9) - (-20/3) \cdot GSI = RMR$ $(\exp(-15) \exp a = 1/2 + 1/9 GSI)$	

E.stat: مدول الاستیک استاندارد سنگ بکر (GPa) E.mass: مدول تغییرشکل پذیری تودهسنگ (GPa)

به نظر هادسون^۱ و هریسون^۲ [۱۶] شکستگی‌ها مهم‌ترین عامل تأثیرگذار بر مدول تغییرشکلپذیری توده‌سنگ است؛ و توده‌سنگ‌هایی با شکستگی‌های دهانه باز و نزدیک به یک‌دیگر، مدول تغییرشکلپذیری کمتری را نشان می‌دهند. احداث سازه بر روی چنین توده‌سنگ‌هایی ممکن است به‌دلیل بروز نشست در پی منجر به خسارات جبران‌ناپذیر شود. از این‌رو این توده‌سنگ‌ها مستلزم به‌سازی برای افزایش مقاومت و ظرفیت باربری پی‌هستند. یکی از اهداف تزریق دوغاب سیمانی بهبود خصوصیات مقاومتی و تغییرشکلپذیری توده‌سنگ و یک‌پارچه کردن پیکره سنگ است. در این بخش با استفاده از روش نگاربرداری Q به‌عنوان روشی ارزان و آسان‌تر نسبت به آزمایش‌های ژئوتکنیکی برجا، میزان کارایی عملیات تزریق آزمایشی و هم‌چنین بهبود مدول تغییرشکلپذیری توده‌سنگ تعیین شده است.

در بخش‌های قبل نشان داده شد که تزریق دوغاب با پر کردن نامطوب‌ترین دسته درزه‌ها سبب افزایش کیفیت توده‌سنگ و درنتیجه QC می‌شود. شاخص کیفی اصلاح شده توده‌سنگ (QC) با مقدار مدول تغییرشکلپذیری (E.mass) رابطه‌ای مستقیم دارد و با افزایش QC نیز افزایش می‌یابد. بر این اساس در این بخش پس از محاسبه QC برای مغزه‌های سنگی گمانه‌های پانل تزریق، مقادیر E.mass محاسبه شده است.

مدول تغییر شکلپذیری به‌دست آمده از آزمایش‌های ژئوتکنیکی برجا برای توده‌سنگ قبل از تزریق در ساختگاه‌های بررسی شده در جدول ۱۰ آورده شده است. در این ساختگاه‌ها با توجه به این‌که مغزه‌های سنگی به‌دست آمده از اولین گمانه پانل‌های تزریق تحت تأثیر دوغاب سیمانی قرار نگرفته‌اند، از همین‌رو، QC حاصل از این مغزه‌ها به‌عنوان QC توده‌سنگ قبل از تزریق پنداشته شده و E.mass تخمین زده برای این مغزه‌ها با E.mass به‌دست آمده از آزمایش‌های ژئوتکنیکی برجا مطابقت داده شده که نتایج آن در جدول ۱۰ آورده شده است.

مقادیر این جدول نشان‌دهنده انطباق نزدیک مدول تغییرشکلپذیری محاسبه شده با آزمایش‌های ژئوتکنیکی برجا و روش نگاربرداری Q برای توده‌سنگ قبل از تزریق و در نتیجه کارایی روش نگاربرداری Q در محاسبه مدول تغییرشکلپذیری توده‌سنگ است. چنان‌که در این جدول مشاهده می‌شود، E.mass به‌دست آمده از روش‌های ژئوتکنیکی برجا در ساختگاه سد

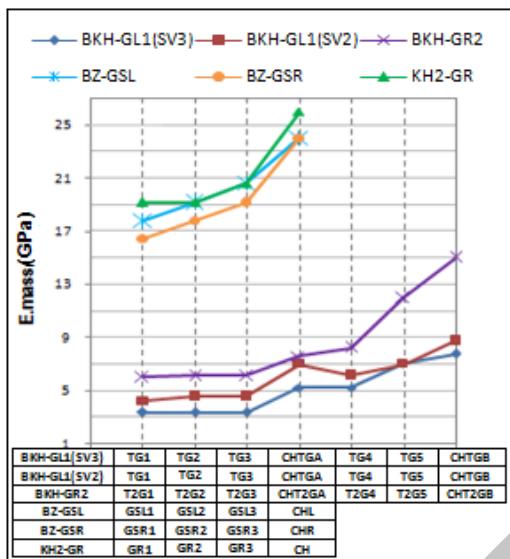
¹. Hudson². Harrison

بختیاری با $E.mass$ محاسبه شده با Qc_{min} مطابقت بیشتری دارد. بهمین دلیل در این ساختگاه برای تخمین میزان بهبود مدول تغییرشکل پذیری تودهسنگ از $E.mass$ تعیین شده توسط Qc_{min} استفاده شده است. حال آنکه در پانل‌های تزریق ساختگاه سدهای بازفت و خرسان ۲، مقدار $E.mass$ بهدست آمده از روش‌های ژئوتکنیکی برجا با $E.mass$ محاسبه شده توسط Qc_{mean} مطابقت بیشتری داشته و در این ساختگاه‌ها از $E.mass$ محاسبه شده توسط Qc_{mean} برای تخمین میزان بهبود در مدول تغییر شکل پذیری استفاده شده است. روند رو به افزایش مدول تغییرشکل پذیری تودهسنگ طی عملیات تزریق در شکل ۱۰ نشان داده شده است.

مدول تغییرشکل پذیری بهدست آمده از بررسی مغزه‌های گمانه‌های مرحله اول تزریق (گمانه‌های ۱، ۲ و ۳ در شکل ۱) بهدلیل شعاع نفوذ کم و فاصله زیاد بین این گمانه‌ها افزایش چشم‌گیری نداشته و بیان‌گر مدول تغییرپذیری تودهسنگ در شرایط قبل از تزریق است. البته بهبود اندکی که در گمانه‌های پانل تزریق آزمایشی سدهای بازفت و خرسان ۲ دیده می‌شود بهدلیل نفوذ دوغاب سیمان نبوده، بلکه بهدلیل خصوصیات اولیه تودهسنگ است.

جدول ۱۰. تطابق بین $E.mass$ بهدست آمده از آزمایش‌های ژئوتکنیکی برجا و نگاربرداری Q

E.mass			تخمین زده با $E.mass$ بهدست آمده از روش نگاربرداری Q برای اولین گمانه تزریق (GPa)		ساختگاه
(min)	(mean)	(max)			
۳/۴	۷/۳	۹/۸۸	۲	[۵]	سد بختیاری، زون کینکباند-تکیه‌گاه چپ (Sv ₃)
۴/۲	۱۱/۵	۱۴	۵	[۵]	سد بختیاری، زون کینکباند-تکیه‌گاه چپ (Sv ₂)
۶/۱	۱۲	۱۶/۴	۵/۵	[۵]	سد بختیاری، زون کینکباند-تکیه‌گاه راست (Sv ₃)
۱۱	۱۶/۴	۱۸/۵	۱۵/۳۵		سد بازفت، تکیه‌گاه راست [۳].
۱۳	۱۷/۸	۲۲	۱۵/۸۷		سد بازفت، تکیه‌گاه چپ [۳]
۱۳	۱۹/۲	۲۴	۲۰		سد خرسان ۲، تکیه‌گاه راست [۴]

شکل ۱۰. بهبود مدول تغییرشکل پذیری تودهسنگ (E.mass) به سبب تزریق دوغاب سیمانی
کیفیت عملیات تزریق در مرحله اول، با استفاده از حفاری اولین گمانه کترلی بررسی شده است. گمانه کترلی بهدلیل این که فاصله کمتری با گمانه‌های تزریق مرحله اول دارد (شکل ۱) تودهسنگ محدوده آن تحت تأثیر دوغاب سیمانی قرار گرفته و مدول تغییرشکل پذیری تودهسنگ آن به طور چشم‌گیری افزایش یافته است. مغزه‌های گمانه ۴ نیز نشان‌گر افزایش کیفیت و مدول تغییرشکل پذیری تودهسنگ است. البته باید توجه داشت که در گمانه کترلی عملیات تزریق انجام نشده است و تودهسنگ اطراف گمانه چهارم تنها تحت تأثیر عملیات تزریق در گمانه‌های مرحله اول تزریق قرار گرفته (شکل ۱) و دارای وضعیتی تقریباً مشابه تودهسنگ اطراف گمانه کترلی است و بهمین دلیل مدول تغییرشکل پذیری تودهسنگ اطراف این گمانه با نسبتی تقریباً مشابه با تودهسنگ اطراف گمانه کترلی افزایش یافته است. تودهسنگ اطراف گمانه ۵ تحت تأثیر دوغاب تزریق شده در گمانه‌های یک، سه و چهار قرار گرفته است (شکل ۱). بهمین دلیل مدول تغییرشکل پذیری به دست آمده از بررسی مغزه‌های حاصل از حفاری این گمانه نسبت به مدول تغییرشکل پذیری به دست آمده از بررسی مغزه‌های حاصل از حفاری اولین گمانه کترلی و چهارمین گمانه افزایش بیشتری را نشان می‌دهد. نهایتاً آخرین گمانه کترلی در وسط مثلث ۱، ۴ و ۵ حفاری شده است (شکل ۱).

توده‌سنگ اطراف این گمانه به دلیل فاصله نزدیک با گمانه‌های تزریق ۱، ۴ و ۵ به مقدار زیادی تحت تأثیر دوغاب تزریق شده در این گمانه‌ها بوده است و بهمین دلیل مدول تغییرشکل پذیری آن نسبت به سایر گمانه‌ها بهبود بیشتری داشته است.

پس از حفاری آخرین گمانه کترلی، با بررسی مغزه‌های به دست آمده از این گمانه‌ها مقادیر مدول تغییرشکل پذیری توده‌سنگ پس از تزریق سیمان به روش نگاربرداری Q محاسبه شده است (جدول ۱۱). میزان بهبود این پارامتر برای مغزه سنگ‌های به دست آمده از آخرین گمانه کترلی نسبت به اولین گمانه پانل‌های تزریق آزمایشی در جدول ۱۱ آورده شده است. با توجه به این جدول مشاهده می‌شود که توده‌سنگ‌های با کیفیت پایین‌تر به میزان بیشتری بهبود پیدا کرده‌اند.

جدول ۱۱. میزان بهبود مدول تغییرشکل پذیری توده‌سنگ بعد از تزریق (مغزه‌های سنگی آخرین گمانه کترلی) نسبت به توده‌سنگ قبل از تزریق (اولین گمانه تزریق)

پانل تزریق آزمایشی	E.mass تزریق (GPa)	E.mass نگاربرداری Q برای اولین گمانه	E.mass نگاربرداری با روش کترلی (GPa)	میزان بهبود (%)
BKH-GL1(S _{v3})	۳/۴	۷/۷۵	۱۲۸	
BKH-GL1(S _{v۲})	۴/۲	۸/۸	۱۱۰	
BKH-GR2	۶/۱	۱۵	۱۴۶	
BZ-GSL	۱۶/۴	۲۴	۴۶	
BZ-GSR	۱۷/۸	۲۴	۳۵	
KH2-GR	۱۹/۲	۲۶	۳۵	

بعد از اتمام عملیات تزریق آزمایشی، به منظور کترل عمل کرد تزریق و همچنین تعیین میزان بهبود مدول تغییرشکل پذیری توده‌سنگ در پانل تزریق آزمایشی تکیه‌گاه چپ ساختگاه سد بختیاری (GL1) علاوه بر آزمایش فشار آب، اقدام به آزمایش دیلاتومتری در سه عمق مختلف گمانه کترلی CHTGB شده که نتایج آن همراه با نتایج حاصل از روش نگاربرداری Q در جدول ۱۲ آورده شده است.

جدول ۱۲. نتایج آزمایش دیلاتومتری و نگاربرداری Q در گمانه CHTGB

E.mass اختلاف	مکان	عمق واحد چینه- (m)	گمانه	توضیح
	Sv ₃	۳/۹		
محاسبه شده از روش نگاربرداری Q با مقدار بدست آمده از آزمایش بر جا [٪]	Sv ₃	۱۳	GL1 Gallery	نتایج آزمایش دیلاتومتری [۵].
	Sv ₂	۲۵/۷		
۱۰/۷۱	Sv ₃	-۱۵	GL1 Gallery	نتایج نگاربرداری Q
۱۲	Sv ₂	-۶۰	Gallery	CHTGB

چنان‌که در این جدول ملاحظه می‌شود بین مدلول تغییرشکل‌پذیری به‌دست آمده از هر دو روش هم‌خوانی چشم‌گیری وجود دارد، چنان‌که اختلاف بین E.mass به‌دست آمده از آزمایش دیلاتومتری و محاسبه شده از روش نگاربرداری Q در واحد چینه‌شناسی Sv₃ برابر ۱۰/۷۱ درصد و در واحد چینه‌شناسی Sv₂ برابر ۱۲ درصد است. در سایر ساختگاه‌ها بنا به دلایل مذکور (هزینه و زمان) از انجام آزمایش‌های بر جا برای کنترل کارایی تزریق آزمایشی خودداری شده است (در این ساختگاه‌ها کنترل عملیات تزریق تنها با آزمایش فشار آب صورت گرفته است)، از همین رو امکان مقایسه بین E.mass به‌دست آمده به‌روش نگاربرداری Q با E.mass حاصل از آزمایش‌های بر جا وجود ندارد.

نتیجه‌گیری

عموماً کنترل عملیات تزریق با آزمایش فشار آب انجام می‌شود که برای بررسی میزان بهبود در خصوصیات مکانیکی توده‌سنگ کافی نیست. اگرچه آزمایش‌های ژئوتکنیکی و ژئوفیزیکی اطلاعاتی راجع به بهبود خصوصیات مکانیکی توده‌سنگ ارائه می‌کند، ولی این روش‌ها بسیار گران و زمان‌بر هستند. هدف این پژوهش معرفی روش نگاربرداری Q به عنوان روشی ارزان، آسان و کارا برای برآورد میزان بهبود خصوصیات مکانیکی توده‌سنگ به‌سبب تزریق دوغاب سیمانی است که در اکثر ساختگاه‌های تحت بررسی به سادگی قابل انجام و محاسبه است. در این پژوهش نتایج حاصل از نگاربرداری Q بیانگر افزایش امتیاز پارامترهای

سیستم رده‌بندی Q و همچنین افزایش مدول تغییرشکل پذیری توده‌سنگ به‌سبب تزریق دوغاب سیمانی است. تزریق سیمان با پر کردن درزه‌های نامطلوب‌تر سبب افزایش Q و در نتیجه Qc و $E.mass$ می‌شود. با مقایسه بین مقادیر بهبود مدول تغییرشکل پذیری توده‌سنگ، این نتیجه به‌دست می‌آید که مدول تغییرشکل پذیری در توده‌سنگ‌های با کیفیت ضعیف‌تر ($BKH-GL1(Sv_2)$, $BKH-GL1(Sv_2)$, $BKH-GR2$) در مقایسه با توده‌سنگ‌های با کیفیت بیش‌تر ($BZ-GSL$, $BZ-GSR$, $KH-GR$)، به‌میزان بیش‌تری بهبود یافته است. به‌منظور کنترل عمل کرد تزریق در پانل تزریق آزمایشی تکیه‌گاه چپ ساختگاه سد بختیاری ($GL1$) اقدام به انجام آزمایش دیلاتومتری در گمانه کنترلی $CHTGB$ شده است. نتایج اندازه‌گیری‌ها در این گمانه کنترلی بیان‌گر هم‌خوانی نزدیک (اختلاف کم‌تر از ۱۲ درصد) بین مقادیر مدول تغییرشکل پذیری حاصل از روش دیلاتومتری و روش نگاربرداری Q است. چنان‌که $E.mass$ به‌دست آمده از آزمایش دیلاتومتری و روش نگاربرداری Q برای واحد چیزه‌شناسی Sv_3 به‌ترتیب برابر ۷ و ۷/۷۵ گیگاپاسکال و برای واحد Sv_2 به‌ترتیب برابر ۱۰ و ۸/۸ گیگاپاسکال است. این امر مؤید کارایی روش نگاربرداری Q برای ارزیابی عمل کرد تزریق سیمان در بهبود خصوصیات مکانیکی توده‌سنگ است.

تشکر و قدردانی

از شرکت توسعه منابع آب و نیروی ایران، کارفرمای محترم سدهای بختیاری، بازفت و خرسان ۲، و مشاوران آن‌ها، شرکت‌های سد تونل پارس (اشتوکی پارس سابق)، قدس نیرو و مهندسین مشاور مهاب قدس به‌دلیل همکاری مفیدشان صمیمانه تقدیر و تشکر می‌شود.

منابع

- ذوالفاری ع، سهرابی‌بیدار ع، ملکی جوان م.ر، هفتانی م، تعیین امتیاز جریان آب (JW) در سیستم طبقه‌بندی Q با استفاده از نتایج آزمایش‌های لوزان (مطالعه موردی در سد بختیاری)، اولین کنفرانس

- بین المللی و سومین کنفرانس ملی سد و نیروگاههای برق آبی، شرکت توسعه منابع آب و نیروی ایران (۱۳۹۰).
۲. مجیدی ع.، مبانی کاربرد تزریق در سنگ‌های درزه‌دار در تونل‌ها، وزارت راه و ترابری، پژوهشکده حمل و نقل (۱۳۸۸).
۳. مهندسین مشاور قدس نیرو، گزارش زمین‌شناسی مهندسی و مکانیک سنگ سد بازفت، ۲۸۲ (۱۳۹۰).
۴. مهندسین مشاور مهاب قدس، گزارش زمین‌شناسی مهندسی و مکانیک سنگ سد خرسان دو، ۱۶۹ (۱۳۸۸).
5. Bakhtiary Joint Venture Consultants (BJVC), "Engineering geology and rock mechanics report", (Stage II studies). Tehran: Iran Water and Power Resources Development Co (IWPC) Authority (2008).
6. Barton N., "Rock quality, seismic velocity, attenuation and anisotropy", London: Taylor & Francis (2006).
7. Barton N., "Some new Q-value correlations to assist in site characterization and tunnel design", Int. J. Rock Mech. & Min. Sci., Vol. 39 (2002) 185-216.
8. Barton N., Lien R., Lunde J., "Engineering classification of rock masses for the design of tunnel support", Int. J. Rock Mech. & Min. Sci., Vol. 6 (1974) 189-236.
9. Barton N., Loset F., Lien R., Lunde J., "Application of the Q-system in design decisions concerning dimensions and appropriate support for underground installations", Int. Conf Subsurface Space, Rock store, Stockholm, Sub-surface Space (1980) 553-610.

10. Barton N., Pandey S. K., "Numerical modeling of two stopping methods in two Indian mines using degradation of c and mobilization of ϕ based on Q-parameters", Int. J. Rock Mech. & Min. Sci., Vol. 48 (2011) 1095-1112.
11. Bieniawski Z. T., "Determining rock mass deformability: experience from case histories", Int. J. Rock Mech. & Min. Sci. Geomech Abstr., Vol. 15 (1978) 237-47.
12. Boominathan A., Gandhi S. R., "Improvement of rock strata for foundation of reactor buildings", Report submitted to Nuclear Power Corporation Ltd. (NPCL), Mumbai, IIT Madras (2006).
13. Cameron I. S., Budavari S., "Correlation of rock mass classification parameters obtained from borehole and in-situ observation", Engineering Geology, Vol. 17 (1981) 19-53.
14. Deere D. U., Hendron A. J., Patton F. D., Cording E. J., "Design of surface and near surface construction in rock", New York: Soc. Min. Engrs, Am. Inst. Min. Metall. Petrol Engrs (1967) 237-302.
15. Ewert F. K., "Permeability, groutability and grouting of rocks related to dam sites", Part2: Permeability testing by means of water pressure tests, Dam Engineering, Vol. 8 (1997) 123-175.
16. Harrison J. R., Hudson J. A., "Engineering rock mechanics: part 2 illustrative worked examples", Pergamon (1997) 136-150.
17. Heuer R. E., "Estimating rock tunnel water inflow" In: Rapid Excavation and Tunneling Conference (1995) 41-60 (Chapter 3).

18. Hoek E., Brown E. T., "Practical estimates of rock mass strength", Int. J. Rock Mech. & Min. Sci., Vol. 34 (1998) 1165-1186.
19. "International society for rock mechanics commission on rock grouting", Int. J. Rock Mech. Min. Sci. & Geomech. Abstr., Vol. 33. No. 8. (1996) 803-847.
20. Kikuchi K., Igari T., Mito Y., Utsuki S., "In situ experimental studies on improvement of rock masses by grouting treatment", Int. J. Rock Mech. & Min. Sci. Vol. 34:3-4 (1997) 138.
21. Leucci G., Greco F., De Giorgi L., Mauceri R., "Three-dimensional image of seismic refraction tomography and electrical resistivity tomography survey in the castle of Occhiola` (Sicily, Italy)", Journal of Archaeological Science, Vol. 34 (2007) 233-242.
22. Palmstrom A., "Characterization of rock masses by the RMi for use in practical rock engineering", Tunneling and Underground Space Technology, Vol. 11, No. 2, (1996) 175-186 (part 1) Vol. 11, No. 3 (1996) 287-303 (part 2).
23. Palmstrom A., Singh R., "The deformation modulus of rock masses comparisons between in situ tests and indirect estimates", Tunnel Underground Space Techno, Vol. 16 (2001) 115-131.
24. Qingyun D., Wang M., "Determining areas of leakage in the Da Ye Dam using multi-electrode resistivity", Bull Eng Geol Environ, Vol. 69 (2010) 105-109.

25. Serafim J. L., Pereira J. P., "Consideration of the geomechanics classification of Bieniawski", Proc. Int. Symp. On Engineering Geology and Underground Constructions (1983) 1133-1144.
26. Singh B., Coel R. K., "Rock mass classification a practical approach in civil engineering", Elsevier (1999) 282.
27. Sonmez H., Gokceoglu C., Ulusay R., "Indirect determination of the modulus of deformation of rock masses based on the GSI system", Int. J. Rock Mech. & Min. Sci.; 1 (2004) 849-57.
28. Yang X., Li Y., "Construction and quality analysis of curtain grouting in foundation of dam for Yangtze Three Gorges project", Science Press Beijing and Springer-Verlag GmbH Berlin Heidelberg Geotechnical Engineering for Disaster Mitigation and Rehabilitation (2008).

Archive of SID